

Rekikoiran ruokavalio, ohjeita

Rekikoiran ruokavalion tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

- Riittävästi energiaa kohtuullisessa määrässä rehua. Rekikoiran energiantarve on harjoitus- ja lepokaudella n. 1200-1500 kcal (=5020-6276 kJ), mutta ankarassa rasituksessa tarve on paljon suurempi. Rehun sisältämän muuntokelpoisen energian määrä saattaa vaihdella suuresti. Rehun pitäisi olla riittävän vahvaa, jotta koira saa riittävästi energiaa kohtuullisesta määrästä rehua. Rekikoirien rehussa suositeltava energian määrä on vähintään 4.500 kcal muuntokelpoista energiaa / rehukilo.
- Energiasta suurimman osan (40-60 %) pitää tulla rasvasta ja nimenomaan eläinrasvasta. Ravinnon rasvapitoisuus voi olla 20-40 % kuiva-aineesta. Rasvojen tulee olla tulehdusta estäviä (Omega-6/Omega-3 –suhdeluku 5-10 :1
- Riittävästi valkuaista, energiasta 30-35 % pitäisi tulla proteiineista, ravinnon valkuaispitoisuus saa olla n. 36 %. Proteiinien tulee olla pääasiassa eläinperäisiä.
- Hiilihydraatteja riittävästi. Energiasta 10- 15 % pitäisi tulla hiilihydraateista. Hiilihydraattien avulla ylläpidetään elimistön glykokeenivarastoja. Ravinnon hiilihydraattipitoisuus saa olla n. 20 %.
- Kuitua riittävästi. Kuitua tarvitaan veden sitomiseen elimistössä ja suoliston hyvinvoinnin tukemiseen. Kokonaiskuidun määrä 3-7 % pitää ulosteet sopivina. Hyviä kuidun lähteitä ovat mm. sokerijuurikasmassa ja leseet.
- Kosteutta sopivasti. Safariolosuhteissa kuivarehujen käyttö on suositeltavaa. “Märkäruokien” jäätyminen heikentää rehun käyttöominaisuuksia, ja koirat eivät pysty syömään jäistä rehua tarpeeksi
- Kalsiumin ja fosforin määrä riittävä ja suhde sopiva.
- rehu on maistavaa
- Rehu on helposti käytettävässä muodossa
- Rehu säilyy hyvin normaalilämpötiloissa. Rasvainen rehu mm. härskiintyy helposti

Ruokintaohjeita safareille ja kilpailuihin:

- Pitkille matkoille valitaan sellaiset koirat, jotka syövät ja juovat hyvin ja pitävät painonsa
- Ruokaan lisätään lämmintä vettä
- Jäätynyttä ruokaa käytetään vain varovasti
- Kuivarehu on helppoa käsitellä ja annostella tarkasti, aikaa jää muihin tehtäviin.

21.05.2010

Vesi on tärkein ravintoaine

Rekikoirien normaali vedentarve on n. 1,5 l/pv, mutta kovassa rasituksessa vedentarve on paljon suurempi, jopa 6 litraa/pv. Veden puute johtaa elimistön kuivumiseen (dehydraatio). Kuivuminen on valitettavan yleistä rekikoirilla ja lienee yleisin syy siihen, että koirat eivät jaksa työskennellä.

Kuivumisen oireita ovat uupuminen, koirat ovat haluttomia ja alakuloisia, ne eivät syö eivätkä edes juo. Niillä voi olla ripulia ja virtsaa erittyy vain vähän ja virtsa on tummaa. Vakavan kuivumisen (10 %) merkkeinä silmät ovat kuopalla, limakalvot vaaleat ja verisuonet täyttyvät hitaasti.

Kuivumista voi testata nostamalla ihopoimun koiran selästä. Normaalisti poimu palautuu heti kun ote irrotetaan, kuivuneella koiralla poimu palautuu hitaasti. Lisäksi voi arvioida hiussuonten täyttymistä painamalla sormella koiran ientä tai huulen sisäpintaa. Painokohtaan jää vaalea jälki, joka normaalisti palautuu sekunnissa, kuivuneella palautuminen kestää pitempään. Levossa olevan koiran sykkeen voi mitata sydämen kohdalta tai esim reisivaltimon päältä reiden sisäpinnalla. Normaalin koiran sydämen syke on levossa alle 100 lyöntiä minuutissa, kuivuneella syke voi olla yli 140/min.

Koirille on annettava vesi vetenä. Vaikka rekikoirat ovat tottuneet syömään myös lunta, lumesta ne eivät saa riittävästi vettä. Lumen haukkaaminen auttaa kovan ajon aikana tasaamaan lämpöä, mutta mikäli koira joutuu hankkimaan kaiken tarvitsemansa veden lumesta, lumen sulattamiseen ja lämmittämiseen menee energiaa, ja kovassa rasituksessa veden tarve on niin suuri, että koiran pitäisi syödä lunta “ämpärikaupalla”. Ajon aikana vettä on tarjottava pieninä annoksina useita kertoja päivässä.

Vesi on tarjottava mieluummin hieman lämmitettynä, “avantokylmää” vettä eivät koiratkaan mielellään juo. Safarituristit osallistuvat varmaan taukopaikoilla mielellään veden hankkimiseen (lumesta sulattamalla, avannosta tai lähteestä, tarvittaessa lämmitys nuotiolla tms) ja koirien juottamiseen.

Valjakkokoirat on jo pennusta lähtien totutettava veden käyttöön. Veden maittavuutta voi lisätä lihaliemellä, tonnikalalla tms. Kuivanappuloiden lisääminen veden joukkoon toimii huonommin, sillä ainakin tarhaolosuhteissa koirat todennäköisesti kaatavat vesikupin ja noukkivat pelkät nappulat suihin.

Maarit Kyrö
1. kunaneläinlääkäri
Inarin kunta

Pentti Kyrö
3. kunaneläinlääkäri
Inarin kunta

